

Segurament aquesta és la cançó catalana més escampada dins i fora de les nostres fronteres (suposant que en tinguéssim). Es va fer contra el règim nacional-catolicista espanyol i malauradament encara és vigent. Sovint acaba quedant en vals degut a la poca memòria (històrica) dels intèrprets i del públic que tan sols cantem a les tornades.

$\text{♩} = 64$

L'a - vi Si - set em par - la - va de bon ma - ti al por - tal,
Si - set, que no veus l'es - ta - ca a on es - tem tots lli - gats?

men - tre el Sol es - pe - rà - vem i els ca - rros vèi - em pa - ssar.
Si no po - dem des - fer - nos - en mai no po - drem ca - mi - nar!

Si es - ti - rem tots e - lla cau - rà i molt de temps no
ti - ro fort per aquí i tu l'es - ti - res

pot du - rar, se - gur que tom - ba, tom - ba, tom - ba, ben cor - ca - da
fort per allà, se - gur que tom - ba, tom - ba, tom - ba i ens po - drem a -

deu ser ja.
lli - be - rar. Si jo l'es

Però Siset, fa molt temps ja
les mans se'm van escorçant
i quan la força se me'n va
ella es més forta i més gran.

Ben cert sé que està podrida
i és que, Siset, pesa tant
que a cops la força m'oblida,
torna'm a dir el teu cant

Si estirem tots ella caurà
i molt de temps no pot durar,
segur que tomba, tomba, tomba,
ben corcada deu ser ja.

Si jo l'estiro fort per aquí
i tu l'estires fort per allà,
segur que tomba, tomba, tomba
i ens podem alliberar.

L'avi Siset ja no diu res,
mal vent que se'l va emportar,
ell qui sap cap a quin indret
i jo a sota el portal.

I, mentre passen els nous vaillets,
estiro el coll per cantar
el darrer cant d'en Siset,
el darrer que em va ensenyar.

Si estirem tots ella caurà
i molt de temps no pot durar,
segur que tomba, tomba, tomba,
ben corcada deu ser ja.

Si jo l'estiro fort per aquí
i tu l'estires fort per allà,
segur que tomba, tomba, tomba
i ens podem alliberar.